

Utbeningar och beslut

Veterinärförbundets fullmäktige satt på möte i Helsingfors en lördag i mitten av november. Mötesplatsen, Läkarhusets auditorium, utgjorde en värdig omgivning för mötet. En glädjande stor skara ledamöter var närvarande och ledamöter med förhinder representerades av sina suppleanter så mötet var mer än väl beslutfört.

Genom grundlig diskussion har fullmäktige också tidigare visat sin aktivitet. Så också nu. Ledamöterna nöjde sig inte med en roll som gummistämpel utan benade grundligt ut styrelsens propositioner och gjorde egna ändringsförslag. Detta krävde givetvis sin egen tid och mötet överskred ordentligt den reserverade tiden. Fullmäktige är förbundets högsta beslutande organ där varje medlem måste ha möjlighet att uttrycka sin åsikt och inverka på beslutsfattningen. Detta gäller speciellt de ledamöter som inte har deltagit i beredningen i förbundets utskott eller styrelse. Då beslutsförslagets grunder är noga genomtänkta och utbenade kan man binda sig vid beslutet och ingen eftertvätt behövs.

Förbundets målprogram för åren 2012–2014 och budgeten för år 2012 skapade de livligaste diskussionerna. I målprogrammet gjordes en del ändringar som i första hand berör hur arbetstagares och arbetsgivares åsikter beaktas i veterinärstationernas intressebevakning samt hur dialogen om samarbetet mellan den kommunala och privata sektorn kan förbättras och problemen kartläggas.

På grund av den höjda allmänna kostnadsnivån innehöll förbundets budgetförslag en förhöjning av medlemsavgiften samt en del kostnadsbesparingar. De viktigaste sparmomenten var övergången till ett elektroniskt nyhetsbrev och att förbundet inte längre betalar medlemsavgiften i läkarnas arbetslöshetskassa för sina löntagarmedlemmar. Efter en livlig diskussion och ett antal omröstningar godkändes budgeten i stort enligt propositionen. Medlemsbladet går fortfarande att få i pappersversion per post, man bör bara anmäla det till förbundets kontor (se sidan xx).

Den privata sektorn har nu, för första gången, en stark representation i fullmäktige och diskussionen mellan den privata och kommunala sektorn återspeglar sig på fullmäktiges agerande samt på den diskussion som förs där. Arbetet inom bägge sektor har sina goda och dåliga sidor. Lyckligtvis kan vi i alla fall i princip fritt välja mellan dem, vilket förbundsordförande Kirsi Sario konstaterade i sin kolumn i föregående tidskrift. Veterinärerna utgör en liten yrkeskår och i det långa loppet är kårens enhet alla veterinärer till fromma. De inre intressekonflikterna är inte oövervinnliga utan bör lösas genom saklig dialog och utredning av problemen.

Anordnandet av veterinärjouren och speciellt den differentierade smådjursjouren är kanske den sak som mest skaver i förhållandet mellan den privata och kommunala sektorn. Privata kliniker kan man inte tvinga till jour om än ett behov skulle föreligga. Att gå jour med den nuvarande prisnivån lönar sig helt enkelt inte och man förtjänar bättre med praktik på dagtid. Den kommunala sektorn gillar inte att få sköta om bara besvärliga fall under kvällstid och veckoslut. Som helhet tagen måste veterinärvården stå på hållbar botten, förutom ekonomiskt också etiskt och djurskyddsmässigt. Detta bör man beakta i kommunernas planer och jourarrangemang. Om avståndet till jourhavande klinik blir oproportionerligt långt upphör jouren i praktiken att gälla ur det sjuka djurets perspektiv.

Olli Ruobo

Ordförande, Finlands veterinärförbunds fullmäktige